

بررسی استقرار و پرآوری پایه‌ی رویشی کادامن (*Prunus persica* × *P. davidiana*) در کشت درون شیشه‌ای

حسن ساریخانی خرمی، حسن ساری خانی*

گروه علوم باغبانی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان

*نویسنده مسئول: sarikhani@basu.ac.ir

چکیده

در بین روش‌های مختلف تکثیر پایه‌های درختان میوه، ریز ازدیادی روشی کارآمد و مناسب است که امروزه در سطح وسیعی کاربرد دارد. به همین منظور در این پژوهش، گندزایی، استقرار و تأثیر نوع محیط کشت و غلظت‌های مختلف تنظیم‌کننده‌های رشد بر پرآوری پایه‌ی کادامن بررسی شد. ریز نمونه‌های تک‌گره از رشد جدید شاخه‌ها در فصل بهار تهیه‌شده و توسط غلظت‌های مختلف هیپوکلریت سدیم ضدعفونی شدند. سپس در محیط کشت MS و WPM فاقد تنظیم‌کننده‌های رشد مستقر گشتند. به منظور بررسی شاخه‌زایی از دو محیط کشت MS و WPM حاوی بنزیل‌آدنین در سه غلظت ۰، ۱ و ۲ میلی‌گرم در لیتر و نفتالین استیک اسید در سه غلظت ۰، ۰/۵ و ۱ میلی‌گرم در لیتر استفاده شد. نتایج نشان داد که هیپوکلریت سدیم در غلظت ۱/۵ درصد به مدت ۱۰ و ۱۲ دقیقه بیشترین کنترل آلودگی و کمترین سیاه‌شدگی ریزنمونه‌ها را داشت. استقرار ریزنمونه‌ها در محیط کشت MS فاقد تنظیم‌کننده‌های رشد به خوبی صورت پذیرفت. در مرحله‌ی پرآوری محیط کشت WPM نسبت به MS پرآوری بالاتری را داشت اما ریز نمونه‌های رشد یافته در این محیط کشت غلظت کلروفیل کمتر و سرسبزی پایین‌تری نسبت به ریز نمونه‌های رشد یافته در محیط کشت MS داشتند. کاربرد بنزیل‌آدنین با غلظت ۲ میلی‌گرم در لیتر و نفتالین استیک اسید با غلظت ۰/۱ میلی‌گرم در لیتر بالاترین تعداد شاخه را تولید نمود. با بیشتر بودن تعداد شاخه طول شاخه‌ی کمتری مشاهده شد. **کلمات کلیدی:** ریز ازدیادی، استریل، کشت بافت، تکثیر، پایه‌های رویشی.